TUẦN 17: Vì cuộc sống yên bình

VIDEO BÀI GIẢNG CHI TIẾT

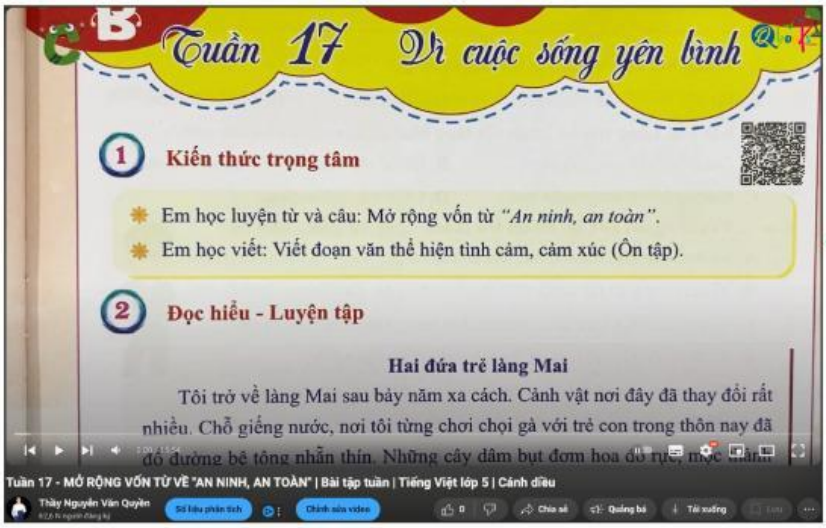

Click để xem video hướng dẫn

1. **Kiến thức trọng tâm**
2. **Đọc hiểu - Luyện tập**

Câu 1	C

Câu 2	D

Câu 3	B

Câu 4	A

Câu 5	C

LIVEWORKSHEETS

Câu 6	☑ **Phóng nhanh, vượt ẩu gây tại nạn giao thông.** ☑ **Hành hung gây thương tích.** ☐ **Giữ trật tự nơi công cộng.** ☑ **Lấn chiếm lòng đường, vỉa hè.**

Câu 7	Ba từ đứng sau từ "an toàn" là: an toàn thông tin, an toàn giao thông, an toàn lao động.

Câu 8	**an dưỡng**	**Làm cho dịu bớt nỗi đau khổ, buồn phiền, thường bằng lời khuyên giải.**
	an ủi	**(Tạo hóa) sắp xếp từ trước.**
	an bài	**Nghỉ ngơi và ăn uống theo một chế độ nhất định để bồi dưỡng sức khỏe.**

Câu 9	**<u>Bảo vệ</u> an ninh <u>quốc gia</u> và giữ gìn trật tự an toàn <u>xã hội</u> là trách nhiệm của toàn Đảng toàn dân. Đối với học sinh đang học tập, rèn luyện trong nhà trường trước hết phải nhận thức được sự nghiệp <u>bảo vệ</u> an ninh <u>Tổ quốc</u> là trách nhiệm của tất cả công dân Việt Nam.**

3. Luyện tập viết đoạn văn thể hiện tình cảm, cảm xúc

Trong câu chuyện "Người chăn dê và hàng xóm" sự việc để lại cho em nhiều ấn tượng nhất là việc người nông dân mang ba con dê sang tặng cho ba đứa con của người hàng xóm. Việc làm đó giống như một lời làm lành và cũng là một cách để nhắc nhở người hàng xóm phải trông chừng những con chó của ông ấy. Hành

LIVEWORKSHEETS

động này không những giữ được hòa khí của cả hai bên mà còn giúp tình cảm giữa hai người hàng xóm càng trở nên thân thiết hơn. Thông qua sự việc này, em học được rằng trong cuộc sống, việc ứng xử lịch sự, hòa nhã là điều cần thiết để tạo ra một môi trường sống hòa thuận với tất cả mọi người. Em rất thích cách xử lí của người chăn dê trong câu chuyện - một cách xử lí khôn khéo và thông minh.

4. Trao đổi - Sáng tạo

Vào một buổi sáng đẹp trời, sau khi chào tạm biệt mẹ, em đi đến trường trên con đường quen thuộc. Khi đến gần chỗ ngã tư sang đường, em thấy một bà cụ tuổi đã cao, chống gậy đứng cạnh cột đèn giao thông. Hình như bà muốn sang đường nhưng xe đi lại nhanh và đông quá khiến bà cứ đứng đó ngập ngừng mãi. Thấy vậy, em vội đi lại chỗ bà cụ. Em hỏi bà muốn đi đến đâu thì bà trả lời rằng bà muốn sang đường để vào thăm cháu ở bệnh viện nhưng đường đông quá bà không sang được. Sau khi hỏi chuyện bà xong, em đỡ lấy tay bà và dẫn bà đi qua đường. Nhưng em vẫn cảm thấy lo cho bà nên em đã cùng bà đi thêm một đoạn nữa tới bệnh viện. Đến nơi, bà cảm ơn và khen em ngoan ngoãn. Vì sợ muộn học nên em vội vàng chào tạm biệt bà rồi chạy tới trường. Ngày hôm đó, em cảm thấy rất vui vì mình đã làm được một việc tốt.

LIVEWORKSHEETS